

ללא כותרת, 1997, שמן וגרפיט על דיקט, 60 x 48 ס"מ

דרור בן עמי חושף מצב. בשביל להיות בו, צריך האמן יכולת התבוננות קשובה לתנוחה המתגלית ולאפשרויות הצפויות בשינויים הפנימיים, שיש בהם הרהור וספק, שנוהרים מקבעון. זהו מצב של התכלות בעלת דינמיקה משלה. חדלון לכאורה, אם אופציות צמיחה. דרור בן עמי, שואב ממקורות הברוק הפלמי את משמעות הבדיקה והסקרנות ליצירתו. הגולגולת, הפרחים והקשרם לטבע הדומם, לוואניטס, וחיבורם לדמות האנוש כשהם מצויירים בצבעים תעשייתיים בלכה ובצבע נגד חלודה. צבעים שתפקידם למנוע כלייה, להגן, לשמור מרחק, מעניקים לעבודות לגיטימציה עכשווית בהעלותם את השאלה הבלתי נמנעת של סיבת הקיום. קיומה של גולגולת העז שיש בה מן התשוקה הארצית של ונוס, נחשפת במרכבותה והופכת למקום משכנו של המוות. מוות אורגני המשנה מצב והופך לסמל נחאי - אידאי. משיכת מרכז הכובד בתנועת הדמות כלפי מטה יוצרת מופנמות אילמת. הדמות האנונימית משלימה אולי עם הכלייה הבלתי נמנעת עם חדלון התשוקה.

דרורה דקל